

UOHSP0002PAB

62 Ca 32/2008-58

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, Brno 602 00	
Došlo:	13 -10- 2009
Číslo: 045-1338/2009	Vyřizuje: 002
Přílohy:	Mgr. Šebka osobně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **příspěvková organizace Stavby Rudoltice**, se sídlem Rudoltice 95, zastoupeného Mgr. Rudolfem Skoupým, advokátem se sídlem Soudní 1, Svitavy, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: VISION Rudoltice s. r. o., se sídlem Rudoltice 95, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 2. 2008, č. j. R142/2007/02-04067/2008/310-Ku,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadá žalobou rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 2. 2008, č. j. R142/2007/02-04067/2008/310-Ku, kterým bylo potvrzeno předchozí rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vydané v prvním stupni správního řízení dne 9. 7. 2007, č. j. S101/2007/VZ-10251/2007/540-MČ, a zamítnut proti němu podaný rozklad.

I. Podstata věci

Žalovaný rozhodl, že žalobce jako zadavatel veřejné zakázky „Obytná zóna Zámeček – Rudoltice, výstavba bytových jednotek a technické infrastruktury, obec Rudoltice, Pardubický kraj“ porušil § 3 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), a sice tím, že na tuto zakázku nevyhlásil obchodní veřejnou soutěž o nejvhodnější nabídku a zakázku zadal přímo společnosti VISION Rudoltice s. r. o., s níž uzavřel smlouvy o dílo č. SR 008/2003 ze dne 14. 7. 2003, č. SR 009/2003 ze dne 5. 8. 2003, č. SR 017/2003 ze dne 18. 12. 2003 a č. SR 016/2003 ze dne 18. 12. 2003. Podmínky pro zadání zakázky podle výjimky stanovené v § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ však nebyly splněny. Žalovaný žalobci neuložil za toto jednání pokutu, neboť lhůta pro její uložení již uplynula.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce ve své žalobě namítá, že napadené rozhodnutí nebere v úvahu skutečnost, že veřejná zakázka byla zadána obcí Rudoltice žalobci, a sice uzavřením smlouvy o dílo mezi obcí Rudoltice a žalobcem. Žalobce byl zřízen obcí a předmětem jeho činnosti bylo mj. i provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Splňuje tak podmínky právnické osoby uvedené v § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ. Pokud byla předmětná zakázka na základě zmíněné výjimky zadána žalobci, je z působnosti ZVZ vyjmuta a na případné další smluvní vztahy mezi žalobcem a jeho subdodavatelem již nedopadá. S tímto se podle žalobce napadené rozhodnutí nijak nevypořádalo. Poukazuje také na to, že zadala-li zakázku obec Rudoltice, byla zadavatelem ona, nikoli pak již žalobce.

Žalobce zdůrazňuje, že je ve vztahu k obci Rudoltice jediným zhotovitelem a dílo tak provedl v celém rozsahu. Pokud žalovaný dovozuje, že dílo byl žalobce povinen provést osobně, nepřipustně rozšiřuje pojem „poskytuje v celém rozsahu“ stanovený v § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ.

Dále žalobce argumentuje v tom směru, že celá zakázka již byla úspěšně realizována, a to za ceny nižší, než je průměr v České republice, náklady nebyly nepřiměřeně vysoké, peníze nebyly použity k jinému než stanovenému účelu. Žalobce tedy navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření setrvává na závěrech, které prezentoval již v napadeném rozhodnutí. Na toto rozhodnutí žalovaný odkazuje a zdůrazňuje, že výjimka podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, dopadá pouze na ty případy, kdy veřejný zadavatel realizuje veřejnou zakázku prostřednictvím příspěvkové organizace jakožto koncového zhotovitele (pozn. soudu: žalovaný poukazuje na zákon o veřejných zakázkách, který na danou věc nedopadá). Taková situace v tomto případě nenastala, neboť žalobce (byť svým předmětem

podnikání zřejmě pokrývá předmět plnění veřejné zakázky) tuto zakázku nerealizoval sám, nýbrž prostřednictvím jiných subjektů. Nadto není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že by se u veřejných zakázek vyjmutých z režimu zákona tento zákon nepoužil ani na subdodavatelské vztahy. Naopak podle žalovaného platí, že ten kdo splňuje definici zadavatele, musí při výdeji finančních prostředků zajistit, aby byl dodržen postup podle zákona o veřejných zakázkách. Pro hodnocení postupu žalobce jako zadavatele není rozhodné, jak měla postupovat obec Rudoltice, nýbrž zda měl podle ZVZ postupovat žalobce; jeho postavení je v okamžiku výdeje finančních prostředků podstatné. Žalovaný tedy navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout; na svém procesním stanovisku setrvává po celou dobu řízení před soudem.

Žalobce využil svého práva podat repliku, v níž zřejmě pod vlivem vyjádření žalovaného odkazoval také na § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, který však v dané věci žalovaný neaplikoval. Jinak setrval na svém procesním stanovisku.

III. Podstatné skutečnosti

Z obsahu spisu soud zjistil následující pro posouzení věci podstatné skutečnosti:

Žalobce je příspěvkovou organizací – právnickou osobou zřízenou územním samosprávným celkem - obcí Rudoltice. Podle zřizovací listiny ze dne 18. 11. 2000 je základním účelem žalobce správa kulturních památek, včetně správy hřbitova a soch a jejich restaurování a zřizování v obci Rudoltice. Vedlejším účelem pak je mj. výstavba, rekonstrukce, oprava, údržba a provoz bytů, nebytových prostor, objektů občanské vybavenosti, mostů, komunikací, kanalizačních sítí, technických zařízení a inženýrských sítí v obci Rudoltice.

Žalobce uzavřel se společností VISION Rudoltice s. r. o. (osobou zúčastněnou na řízení) smlouvy o dílo na provedení stavebních prací na akci „Obytná zóna Zámeček Rudoltice – výstavba 108 bytových jednotek a technické infrastruktury“. Z veřejně dostupného výpisu z obchodního rejstříku přitom vyplynulo, že v této společnosti má podíl ve výši 100% obec Rudoltice.

Podle smlouvy o dílo č. SR 017/2003 měla být zaplacená cena díla ve výši 31 471 954,- Kč včetně DPH, podle smlouvy č. SR 009/2003 měla být zaplacená cena díla ve výši 9 859 336,- Kč včetně DPH, podle smlouvy č. SR 008/2003 měla být zaplacená cena díla ve výši 4 829 419,- Kč včetně DPH a podle smlouvy č. SR 016/2003 měla být zaplacená cena díla ve výši 5 956 368,- Kč včetně DPH.

Zadávací řízení podle ZVZ při kontraktaci těchto smluv neproběhlo.

Žalovaný konstatoval porušení ZVZ a svůj závěr opřel o následující úvahu: žalobce je zadavatelem podle § 2 písm. b) bod 1 ZVZ, je tedy povinen při zadávání

veřejných zakázek postupovat podle ZVZ. Pokud žalobce poukazoval na § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ, který ho z působnosti ZVZ vyjímal, žalovaný nesouhlasil a v rozhodnutí uvedl, že žalobce tuto výjimku použít nemohl, neboť není ani jedním ze subjektů zmíněných v citovaném ustanovení. V úvahu by pak nemohla připadnout ani situace, že by zakázku zadala přímo obec Rudoltice společnosti VISION Rudoltice s. r. o., neboť tato společnost nebyla zřízena, ale založena. Poukázal na to, že § 84 odst. 2 písm. e) a f) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), rozlišuje zřízení a založení právnické osoby, stejně jako § 23 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Navíc výjimka podle § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ dopadá pouze na situace, kdy předmět plnění veřejné zakázky poskytne zřízená právnická osoba v celém rozsahu, tj. nikoli s pomocí subdodavatele. To v daném případě opět nebylo splněno. V době, kdy žalobce kontrahoval shora uvedené smlouvy o dílo, byl sám zadavatelem a musel podle ZVZ postupovat.

Součástí spisu je také stanovisko žalobce ze dne 14. 5. 2007 podané během správního řízení, z něhož plyne, že společnost VISION Rudoltice s. r. o. na jednotlivá dílčí plnění veřejné zakázky najímala další subdodavatele. Je zde totiž uvedeno, že „před zadáním subdodávek byli jednotliví subdodavatelé zástupci příspěvkové organizace (...) a pověřené právnické osoby VISION Rudoltice s. r. o. pečlivě vybíráni tak, aby bylo dosaženo co nejmenší ceny“. V rozkladu je pak tato skutečnost potvrzena sdělením, že společnost VISION Rudoltice s. r. o. oslovovala a poptávala případné dodavatele prací a materiálu.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), přitom jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jak byly žalobcem uplatněny (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a shledal, že žaloba není důvodná.

Ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) a f) zákona o obcích určilo, že zastupitelstvu obce je vyhrazeno zřizovat a rušit příspěvkové organizace a organizační složky obce a rozhodovat o založení nebo rušení právnických osob.

Podle § 31 odst. 1 zákona č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), který byl účinný v době zřízení žalobce, zřizují mj. obce k plnění úkolů v oboru své působnosti rozpočtové organizace nebo příspěvkové organizace jako právnické osoby. Obdobně § 23 odst. 1 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, který citovaný zákon s účinností od 1. 1. 2001 nahradil, uvádí, že územní samosprávný celek může ve své pravomoci k plnění svých úkolů,

zejména k hospodářskému využívání svého majetku a k zabezpečení veřejně prospěšných činností zřizovat příspěvkové organizace jako právnické osoby, které zpravidla ve své činnosti nevytvářejí zisk [písm. b)] a zakládat obchodní společnosti, a to akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným [písm. c)].

Ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) ZVZ stanoví, že tento zákon (ZVZ) upravuje závazný postup zadavatelů veřejných zakázek směřující k uzavření smluv k jejich provedení. Podle § 3 odst. 1 ZVZ „*k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku vyhlašuje zadavatel obchodní veřejnou soutěž o nejvýhodnější nabídku, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak*“. Podle § 2 písm. a) ZVZ je „*veřejnou zakázkou úplatná smlouva uzavřená mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, jejímž předmětem jsou dodávky, provedení prací nebo poskytování služeb*“.

Podle § 2 písm. b) bod 1 ZVZ je zadavatelem „*ministerstvo, jiný správní úřad, územní samosprávný celek, v případě statutárních měst a hlavního města Prahy též městský obvod a městská část, a jimi zřízené rozpočtové a příspěvkové organizace, (...)*“.

V daném případě tedy byla zadavatelem obec Rudoltice a měla tak povinnost smlouvy na plnění, jež odpovídá definici veřejné zakázky, kontrahovat za podmínek stanovených v ZVZ. Zadavatelem s touto povinností však byl i žalobce, neboť byl příspěvkovou organizací zřízenou územním samosprávným celkem - obcí Rudoltice (§ 2 písm. b) bod 1 ZVZ).

Z právě uvedeného pravidla (pravidla postupu podle ZVZ) existuje několik výjimek; pro posouzení této právní věci je rozhodující výjimka podávaná z § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ. Podle tohoto ustanovení se ZVZ nevztahuje na „*plnění veřejné zakázky, které poskytuje v celém rozsahu právnická osoba zřízená za tím účelem zadávajícím ministerstvem, jiným správním úřadem nebo územním samosprávným celkem*“.

ZVZ se tak (mimo jiné) nepoužije tehdy, pokud územní samosprávný celek, který hodlá zadat veřejnou zakázku, zřídí právnickou osobu za účelem poskytnutí plnění veřejné zakázky a tato právnická osoba poskytne plnění veřejné zakázky v celém rozsahu. Uvedené ustanovení bylo do ZVZ umístěno proto, aby nebylo třeba vyhlašovat obchodní veřejnou soutěž o nejvýhodnější nabídku tehdy, pokud bude veřejná zakázka určitých zadavatelů poskytována subjekty, které za tím účelem sami zřídili. V takových případech totiž bude účel veřejných zakázek, tj. aby byly veřejné rozpočty (tedy i rozpočty obcí) spotřebovávány řádně, efektivně a bez jakéhokoli druhu zvýhodňování, naplněn i bez toho, aby musela být vyhlašována obchodní veřejná soutěž.

V dané věci tedy obec Rudoltice zadala zakázku žalobci, tedy subjektu, který byl rovněž zadavatelem. Žalobce ji pak dále zadal společnosti VISION Rudoltice s. r. o.

Předně tedy musel soud zvážit, zda obec Rudoltice zadala veřejnou zakázku žalobci v souladu s výjimkou zakotvenou v § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ.

Není pochyb, že žalobce je příspěvkovou organizací a tedy právnickou osobou, ani že byl zřízen obcí Rudoltice, tedy územně samosprávným celkem, který veřejnou zakázku zadával.

Ze zřizovací listiny plyne, že žalobce byl zřízen mj. za účelem výstavby, rekonstrukce, oprav, údržby a správy bytů, nebytových prostor, objektů občanské vybavenosti, komunikací, kanalizačních a inženýrských sítí v obci Rudoltice. Lze tak souhlasit i s tím, že účelem zřízení žalobce bylo mj. plnění předmětné veřejné zakázky, která spočívala ve stavbě bytových jednotek a technické infrastruktury. Při posuzování této otázky přitom soud nepovažoval za nezbytné, aby na každou veřejnou zakázku musela být zřizována nová právnická osoba, jak by tomu mohl nasvědčovat doslovný gramatický výklad § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ. Soud si je vědom toho, že „*jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě. Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd.)*.“ (nálezn Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, publ. pod č. 30/1998 Sb.). V daném případě je z hlediska logiky a smyslu uvedeného ustanovení ZVZ postačující, že je právnická osoba zřízena za účelem provádění činností, které odpovídají předmětu plnění veřejné zakázky (shodně tak již zdejší soud uvedl ve svém rozsudku ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. 62 Ca 29/2008, který je účastníkům znám). Pokud je tedy účelem žalobce provádění staveb a s tím souvisejících činností, lze ho považovat za právnickou osobu zřízenou za účelem plnění veřejné zakázky spočívající ve výstavbě bytových jednotek a příslušné infrastruktury.

Vzhledem k uvedenému je zřejmé, že obec Rudoltice mohla na základě výjimky zakotvené v § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ veřejnou zakázku zadat žalobci mimo kontraktační proceduru předepsanou ZVZ. Aby však bylo přípustné veřejnou zakázku na základě této výjimky skutečně mimo proceduru ZVZ uskutečnit, musela by plnění, které veřejnou zakázku představuje, poskytnout právnická osoba zřízená obcí „v celém rozsahu“.

Pokud jde o výklad tohoto pojmu („v celém rozsahu“), který je mezi žalobcem a žalovaným sporný, soud se ztotožňuje se žalovaným, že ho je třeba vyložit tak, že celou zakázku musí provést právnická osoba zřízená zadávající obcí, a není přípustné, aby ji tato osoba dále zadávala formou subdodávek jiným subjektům. Tuto výjimku tak nelze převést na další navazující vztahy. Jestliže by soud přisvědčil argumentaci žalobce, fakticky by tím poskytl právní ochranu obcházení ZVZ. Kterákoli obec by si totiž mohla zřídit svoji právnickou osobu, té by splnění předmětu veřejné zakázky, mimo proceduru stanovenou ZVZ, formálně „zadala“, přitom tato právnická osoba by již mohla sama bez jakékoli veřejnoprávní kontroly kontrahovat jednotlivá plnění. Ve skutečnosti by tak předmět veřejné zakázky nerealizovala, nýbrž zadávala jej k plnění

konkrétním dodavatelům a coby protiplnění využívala veřejných prostředků. Taková právnická osoba by pak byla pouze prostředníkem mezi původním zadavatelem a skutečnými dodavateli a nikoli poskytovatelem veřejné zakázky.

Je tedy třeba přisvědčit žalovanému v tom, že pokud žalobce zadával jednotlivá plnění veřejné zakázky dalším subjektům, neposkytoval plnění veřejné zakázky v celém rozsahu, jak požaduje § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ.

V daném případě však nelze odhlédnout od toho, že žalobce uzavíral smlouvy o dílo na jednotlivá plnění se společností VISION Rudoltice s. r. o., která byla rovněž založena a zcela vlastněna obcí Rudoltice. Předmětem podnikání této společnosti pak bylo mj. též „provádění staveb včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování“.

Žalobce, který je zadavatelem podle § 2 písm. b) bod 1 ZVZ, smlouvy uzavíral bez toho, aby vyhlásil obchodní veřejnou soutěž, jak mu ukládá § 3 odst. 1 ZVZ a dovolával se výjimky stanovené § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ. Vzhledem k tomu je třeba zkoumat, zda VISION Rudoltice s. r. o. rovněž nesplňuje podmínky citovaného ustanovení.

Není pochyb o tom, že VISION Rudoltice s. r. o. je právnickou osobou (podle § 56 odst. 1 obchodního zákoníku je obchodní společnost právnickou osobou) ani o tom, že k účelu plnění veřejné zakázky (provádění staveb) byla obcí Rudoltice ustavena. Žalovaný však nepovažuje tuto právnickou osobu za zřízenou obcí. V rozhodnutí k tomu uvádí, že VISION Rudoltice s. r. o. nebyla „zřízena“, jak požaduje § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ, nýbrž „založena“. Poukazuje na to, že jak obecní zákon tak zákon o rozpočtových pravidlech tyto dva pojmy rozlišuje, přičemž předmětnou výjimku nelze vztáhnout na obchodní společnosti založené podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

Soud však s tímto závěrem žalovaného nesouhlasí. Jak již uvedl ve svém rozsudku ze dne 17. 2. 2009, sp. zn. 62 Ca 16/2008: „Český právní řád obecně totiž pro rozlišování významu „zřízení“ a „založení“ neposkytuje žádnou oporu; zřizují se „instituce“ v tradičně chápaném smyslu (např. ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy – srov. zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nebo např. Probační a mediační služba – srov. § 1 odst. 1 zákona č. 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě, ve znění pozdějších předpisů), zřizují se však též subjekty postavené jinak naroveň subjektům zakládáným ve formě podle obchodního zákoníku (např. veřejné vysoké školy postavené jinak naroveň soukromým vysokým školám majícím formu obchodních společností – tu namátkou srov. např. § 1 odst. 1 zákona č. 214/2004 Sb., o zřízení Univerzity obrany, nebo § 1 zákona č. 162/2006 Sb., o zřízení Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích), zřízeny byly též např. České dráhy zákonem č. 9/1993 Sb., o Českých drahách (srov. jeho § 1 odst.

1). „Zřízení“ je tu postaveno naroveň „založení“. Nahodilost použití slov „založení“ a „zřízení“ pak instruktivně dokládá použití těchto slov např. v zákoně č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železniční dopravní cesty a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, kde podle § 1 odst. 1 písm. a) tento zákona upravuje mimo jiné způsob „zřízení“ akciové společnosti České společnosti, k němuž pak podle § 3 a násl. téhož zákona dochází „založením“ a následným „vznikem“ (tedy způsobem příznačným pro obchodní společnosti podle obchodního zákoníku – tu srov. § 57 a § 62 obchodního zákoníku). Krajský soud v citovaném rozsudku dovedl, že „založení“ lze „stavět naroveň „zřízení“, popř. lze „založení“ považovat za jednu z možností „zřízení“, v obou případech však nelze dovozovat z použití slova „zřízení“ nic jiného, než že se má jednat o založení právní subjektivity konkrétního subjektu jakoukoli (jakkoli formálně pojmenovanou) procedurou“.

Přestože se popsaný rozsudek vztahoval ke skutkově odlišnému případu a potřeba posouzení obou těchto pojmů vyvstala z jiného důvodu než v případě právě projednávaném, nevidí soud žádný rozumný důvod, pro který by nemohly být popsané závěry aplikovány i na daný případ. Tomu, že pojem „založení“ znamená jeden ze způsobů „zřízení“, ostatně nasvědčuje i zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, který lze považovat za obecnou normu, upravující vznik právnických osob. V § 19 totiž hovoří o „zřízení“ právnických osob. Obecně tak lze říci, že se právní osoby zřizují. Z toho, že obchodní zákoník, jako předpis upravující již jen určité typy právnických osob (obchodní společnosti a družstva), používá pojem „založení“ obchodní společnosti, lze pak dovést, že „založení“ je jedním ze způsobů „zřízení“. Jestliže tedy byla společnost VISION Rudoltice s. r. o. založena podle obchodního zákoníku, byla současně zřízena.

Podle názoru soudu však společnost VISION Rudoltice s. r. o. nesplňuje další podmínku § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ, a to, že byla zřízena „zadávací obcí“. Je sice pravdou, že původním zadavatelem veřejné zakázky byla obec Rudoltice, která tuto společnost zřídila, nicméně tato obec zadala zakázku žalobci a žalobce (jako zadavatel) zakázku zadal společnosti VISION Rudoltice s. r. o. Ve vztahu k zakázce zadané této společnosti tak není zadavatelem obec Rudoltice, nýbrž žalobce.

V daném případě pak není splněna ani poslední podmínka § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ, a to, aby společnost VISION Rudoltice s. r. o. předmětnou veřejnou zakázku prováděla v celém rozsahu.

V prvostupňovém rozhodnutí je totiž na str. 5 v předposledním odstavci uvedeno, že společnost VISION Rudoltice s. r. o. neprováděla zakázku v celém rozsahu, ale uzavírala na zakázku smlouvy o dílo s jednotlivými subdodavateli. Tato skutečnost pak jednoznačně plyne jak ze stanoviska žalobce podaného během správního řízení, tak z jím podaného rozkladu.

Pokud tedy v daném případě žalobce nerealizoval předmět veřejné zakázky sám, musel při sjednávání smluv na samotné plnění postupovat podle ZVZ, neboť podmínky stanovené v § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ naplněny nebyly a žalobce sám splňuje znaky zadavatele podle ZVZ. S tímto závěrem žalovaného se soud, byť částečně z jiných důvodů, než jaké uvádí žalovaný, ztotožňuje. V této části tedy žaloba důvodnou není.

Namítá-li žalobce samostatně, že se žalovaný nevypořádal s jeho tvrzením, že žalobce zadavatelem není, nýbrž že jím zůstává obec Rudoltice, neboť výjimka v § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ se vztahuje i na případné další smluvní vztahy mezi žalobcem a jeho subdodavatelem, pak ani tato část žalobní argumentace není důvodnou. K soudem shora aprobovanému závěru o tom, že žalobce je zadavatelem (tedy „také“ zadavatelem vedle obce Rudoltice), žalovaný jasně dospívá v bodech 17 až 19 napadeného rozhodnutí (str. 4 a 5). Prvostupňové rozhodnutí pak tuto otázku řeší na str. 5 v posledním odstavci.

Pokud tedy v dané věci chtěla obec Rudoltice využít výjimky zakotvené v § 1 odst. 2 písm. d) ZVZ, mohla zakázku zadat buď žalobci nebo přímo společnosti VISION Rudoltice s. r. o. K tomu, aby mohla být výjimka uplatněna, však bylo nezbytné, aby plnění, které je veřejnou zakázkou, poskytla právě ta právnická osoba zřízená obcí, které byla zakázka zadána, a to v celém rozsahu, tj. aniž by ji dále zadávala formou subdodávek jiným subjektům. Tak tomu ovšem v daném případě nebylo.

Ze shora uvedených důvodů tedy soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Ta by příslušela žalovanému, neboť ten měl ve věci plný úspěch. Soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady, jež by převyšovaly náklady jeho jinak běžné administrativní činnosti, nadto přiznání náhrady žádných nákladů žalovaný nepožadoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady řízení vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

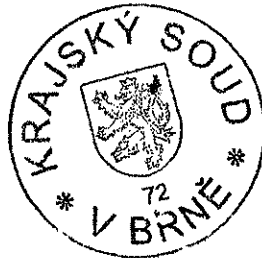
pokračování

62 Ca 32/2008

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustná kasační stížnost za podmínek podle § 102 a násl. s. ř. s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Brně dne 23. září 2009

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu